

ВПЕРШЕ У СВІТІ

У лєнінградському науково-виробничому об'єднанні «Глек-троснаряд» розроблений технічний проект і вперше в світі виготовлений лабораторний зразок повітряного вимикача нового портально-підвісного типу. Він розрахований на змінний струм напругою 1 мільйон 200 тисяч вольт. Вимикач призначений для надзвичайно швидкої електропередачі змінного струму. Їх будівництво, як і створення єдиної енергетичної системи Радянського Союзу, визначено Директивами XXIV з'їзду КПРС. Такі апарати знайдуть застосування в енергетичних системах країни-члени РЕВ.

Фото В. ЦЕЛІКА.

ПЕРЕМОЖЦІ ЗОНИ

КРАЩІ КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНІ ФЕРМИ

ЦК ЛКСМУ підбив підсумки участі комсомольських організацій, комсомольсько-молодіжних колективів республіки у Всесоюзному соціалістичному змаганні працівників тваринництва в зимовий період 1972—1973 років і визначив переможців за IV квартал минулого року.

Перші місця та перехідні Червоні прапори ЦК ЛКСМУ України по зонах здобули Кримська, Хмельницька та Львівська обласні комсомольські організації.

Визначено переможців і серед районних комсомольських організацій. Серед 73 комсомольсько-

молодіжних колективів тваринницьких ферм, нагороджених Червоним вимпелом ЦК ЛКСМУ України, першими по зоні стали:

комсомольсько-молодіжний колектив молочнотоварної ферми колгоспу ім.ні Чапаяна Добровеличківського району (групкомсорт Віра Мартовичка);

комсомольсько-молодіжний колектив молочнотоварної ферми колгоспу «Мир» Гайворонського району (групкомсорт Валентина Охота);

комсомольсько-молодіжний колектив молочнотоварної ферми колгоспу «Шлях Леніна» Онучківського ра-

йону (групкомсорт Надія Кириченко).

Ці колективи досягли найбільших успіхів у боротьбі за високу продуктивність грімалського тваринництва, збільшення надобів молока та дотримання його якості.

У переможців змагання I та II кварталів 1973 року вимпели ЦК ЛКСМУ залишаться на вічне користування.

Колектив редакції газети «Молодий комуніст» щиро поздоровляє нагороджених комсомольсько-молодіжних, про які газета не раз розповідала на своїх сторінках, із заслуженою нагородою.

„Луноход-2“: ШЛЯХ ДО ГІР

Радянський автоматичний апарат «Луноход-2» після завершення дослідження району поблизу 13-метрового кратера продовжив рух у південно-східному напрямку до гірськоматерикового масиву Тавр. Тільки за два дні апарат пройшов більш як два кілометри. Попереду за курсом — місячний материк.

Після вивчення і узагальнення досвіду роботи з першим «місячним автомобілем» у конструкцію і методику керування «Лунохода-2» конструктори внесли ряд удосконалень. Поліпшено, зокрема, телевізійну систему керування: спереду, вище корпусу, розміщено трубку телевізійного пристрою, що дає змогу водію місяцехода краще орієнтуватися в наважливій обстановці. Нова система керування полегшує роботу машини і відкриває додаткові можливості для експериментів.

Замість деяких наукових приладів. Наприклад, виліняється висесена в бік штанга магнітометра, що служить для вивчення магнітного поля. Місяця. Півдня такого поля ще недостатньо вивчено. Знову до експериментів машини входить автомат-експерт «Рифма» — прилад для визначення хімічного складу місячного ґрунту, який добре зарекомендував себе в роботі. Має бути вивчена зона перехідного «морського» району Місяця у гірський. Тут можна буде визначити різницю у властивостях ґрунтів двох районів. Для цього по бортах машини на пантографі розміщені дев'ять коло- і прилад для визначення фізико-механічних властивостей місячного ґрунту. Під час зупинки спускається лопатка — ковпачок і заглиблюється в ґрунт, спеціальний привід робить поворот.

У науковому «багажі» є і астрофотометр — безлінійний спектронний телескоп, що вивчає світність небес. На «Луноході-2» так само, як на першій машині встановлено лазерний відбивач, виготовлений у Франції. Це оригінальне складене дзеркало здатне відбити промінь світла строго в зворотному напрямку. Автоматична тримає поверхню відбивача у заданому напрямку. Для полегшення роботи з локації відбивач за допомогою системи датчиків «відшукає» промінь лазера, що прийшов, і повідомляє про це на бортову радіостанцію, а далі на Землю.

Місяцехід дедалі більше віддаляється від місця посадки. Попереду здіймаються гори — міста мандріваків. Інформація лавиною надходить в руки учених.

Г. АЛЕКСЕЄВ,
інженер,
(ТАРС).

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАІН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Рік видання XIV

17 лютого 1973 р.
№ 21 (1657).

НАГОРОДЖЕННЯ
ГАЗЕТИ

За плідотворну роботу по комуністичному вихованню піонерів і школярів українську республіканську газету «Юний лєнінець» нагороджено орденом «Знак Пошани».

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Ціна 2 коп.

КРОКИ ВИРІШАЛЬНОГО — ВПЕВНЕНІ

ДОСВІД — ДЛЯ ВСІХ

Механізатори колгоспів і радгоспів Кіровоградщини в нинішньому році зобов'язалися на площі 175 тисяч гектарів зібрати не менше як по 60 центнерів зерна кукурудзи, а на площі 100 тисяч гектарів виростити 70—100-центнерний урожай. Серед механізованих ланок — сотні комсомольсько-молодіжних.

Тож, щойно випущена обласним управлінням сільськогосподарства, обласним правлінням НТТ брошура «Рекомендації по вирощуванню високих урожаїв кукурудзи» стане в пригоді молодим кукурузівникам.

Автори брошури В. Клей, М. Жердй, В. Зелін, Л. Пальчук та С. Шевченко розповідають про набутий досвід вирощування кукурудзи, про досягнення науки, про те, як треба застосовувати основні агротехнічні заходи.

Ю. ЛІВАШНИКОВ.

Тут трудяться тритисячниці

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ПЕРЕГЛЯНУТО

Комсомольсько-молодіжний колектив МТФ колгоспу «Прогрес» на чолі з групкомсоргом Ніною Хижняк працює вже третій рік. Порівняно «малий вік» не завадив йому стати відомим своїми трудовими досягненнями — за успіхи в соціалістичному змаганні він удостоєний перехідного Червоного прапора і грамоти райкому комсомолу.

Краща доярка колективу Валентина Кармазіна тільки за четвертий квартал наділа від кожної закріпленої за нею корови по 492 кілограми молока при зобов'язанні 192. В цьому році Валентина, як і всі її подруги вирішила взяти тритисячний рубіж. Включившись у Всесоюзне змагання тваринників, вона переглянула свої зобов'язання і за перше півріччя дала слово надіти по дві тисячі кі-

лограмів молока від кожної корови. За січень в рахунок свого плану передова доярка має вже по 325 кілограмів на кожну із закріплених корів.

Найвищих надобів серед дічат добилась Люба Запсєнко. Щодня вона надобує по 16 кілограмів молока від корови. Ненабагато відстає від неї Лідія Бєляєва. Дівчата змагаються одна з однією і викликали на змагання комсомольсько-молодіжний колектив МТФ колгоспу імені Чкалова. За направленням комсомольської організації господарства зараз на підмогу дояркам прийшли 5 комсомольців-механізаторів: Олексє Рудь, Іван Кривда, Григорій Савранєнко, Микола Сіляренко та Микола Шевець.

С. ЯШАН,
Новоміргородський район.

НЕ ПОСТУПИТИСЬ ПЕРШІСТЮ

інструктор В. І. Олефі-

ров, У важких зимових умовах колектив не відступає перед труднощами доріг. Тільки за січень члени комсомольсько-молодіжної провєли 32 важковагових поїзди. В рахунок зобов'яз-

завь це дало можливість записати перші 27 тисяч 140 тонн додатково перевезених вантажів.

С. АНТОНЕНКО,
секретар комсомольської організації локомотивного депо станції «Знам'янка».

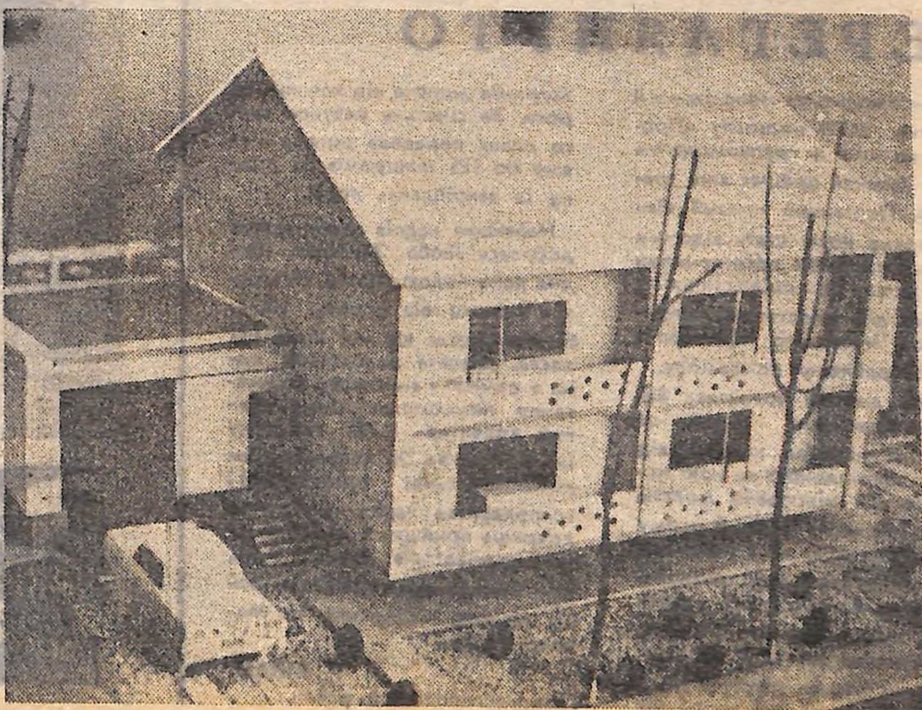

На «Постамент шани «МК» за рекомендацією Маловисківського РК ЛКСМУ заносимо ім'я КАТЕРИНИ МАСЛОВОЇ.

Доярка колгоспу «Перше травня» комсомолка К. Маслова минулого року від кожної корови наділа по 3400 кілограмів молока. Щодня від кожної корови в середньому надобує по 11—12 кілограмів молока.

На фото: К. МАСЛОВА.
Фото А. ШЕВЧЕНКА.

ТІЛЬКИ ПІДРУЧНИК? МАЛО

Місячник оборонно-масової роботи

Комсомольські та фізкультурні активісти Молодіжницької СШ Долинського району закреслили цілий ряд заходів за програмою місячника оборонно-масової роботи. Відбулись стрілецькі зма-

СТРІЙ—
ВІДМІННО

гання. Комсомольці Віктор Кукса, Олександр Маркін, Надія Стефан та Іван Букора «свибили» по 91—92 очка з 100 можливих. 120 юнаків і дівчат склали норматив комплексу ГПО.

Визначились кращі школи району, де висока успішність з військової справи. Учні Молодіжницької СШ — перші. Нині тут кожен дорозивник

— відмінник військово-технічної підготовки.

А оце завітали до учнів воїни-ветерани І. Г. Ермак та І. М. Таран. Розповіли юнакам і дівчатам про бої з фашистами під Москвою і Сталінградом, про форсування Дніпра і штурм Берліна. Колишні воїни були вражені, коли оглянули військові кабінети, клас для занять з цивільної оборони, що обладнані учнями та вчителями школи.

Пропаганда військових знань у школі дає відчутні результати. Десятки юнаків з Молодіжнього, пішовши служити в армію, стали відмінниками бойової і політичної підготовки.

О. БІЛІНОВ,
капітан запасу,
с. Молодіжне
Долинського району.

НАШІ ЗІРКИ

Аматорський молодіжний ансамбль «Юність» ще молодий (йому немає й десяти років), але його мистецтво відоме не лише в Радянській країні, але й далеко за її межами. «Юність» гастролювала в Данії, на Кубі, в Італії та інших країнах. На XXIV Міжнародному фестивалі фольклорного мистецтва «Квітучий майдан» вона одержала головний приз.

Зараз колектив готується до нових гастролей. В програмі концертів — близько двох десятків номерів (всього їх близько 100). Серед них українські — «Голоса» і «Весільний танок», «Російський хоровод», угорський «Чардаш», молдавський «Жок», танцювальна сюїта «Китобот», ліричний молодіжний танок «Черемха» та інші.

На знімку: танець «Голоса» у виконанні львівського ансамблю «Юність».

Фото Б. КРИШТУЛА.

ТАНЦЮЄ
«ЮНІСТЬ»

Природа і ти

РОВЕСНИК
ДВОХ
ТИСЯЧОЛІТЬ

За 12 кілометрів на північний захід від Заросав (Львівська РСР), поблизу села Стелмужі, росте дуб. Висота його близько 20 метрів, а діаметр — 1,4 метра. Вік цього велета сягає 2000 років. Його вважають найстарішим дубом у Європі.

На крижистому стовбурі вирости незліченні дерева — калина, вільха і горобина. Тепер їх вже порубували, глибокі дула застали залізом, а самі дерева огодили.

Щікло, що дуб відігравав важливу роль у міфології і культах народів Європи — у греків, скандинавів і германців. Його називали «деревом свободи», прикрашали стрічками, а першину увінчували червоною шапкою.

Стелмужський дуб відвідують численні екскурсії. (РАТАУ).

На здобуття республіканської літературної премії імені Лесі Українки

РОМАНИ та повісті про життєвий і творчий шлях видатних письменників-класиків не так уже й часто з'являються в українській радянській літературі. Тому й не дивно, що кожну нову книгу такого змісту зустрічають з особливою увагою велика армія учителів, вихователів, працівників позашкільних дитячих закладів, бібліотек.

З душевним трепетом брали ми до рук і книгу Миколи Олійника «Леся» — повість про дитинство безсмертної української письменниці, яка розрахована на дітей молодшого та середнього шкільного віку. Отже, книга про Лесю Українку мусить бути особливо чарівною і захоплюючою, як світ безсмертних творів поетеси. І це, як видно з твору, добре розумів автор. Буквально ж з першої сторінки повісті перед нами постає прекрасний образ не за

роками розумної, чуйної, обдарованої і працьовитої Лесі — майбутньої поетеси, яку по праву великий І. Франко ставив поряд із безсмертним Т. Г. Шевченком.

М. Олійник охоплює у повісті невеликий період життя родинки Косачів — від часу виїзду їх з Новограда-Волинського і до переїзду з Луцька до Колодяжного

та видруківання Лесею своїх перших поетичних творів. Письменику у доступній для сприймання дитячої формі, але не відступаючи від художньої та історичної правди, малює поступове формування поетичного таланту Лесі під впливом української народної творчості, поезій Пушкіна, Некрасова, Шевченка.

На основі детального вивчення спогадів про Лесю Українку, а також автобіографічних матеріалів самої письменниці М. Олійник зумів переконливо відтворити ту демократичну атмосферу, яка панувала в сім'ї Косачів, а також в родині Лисенків, Старичків, де була юна Леся. Вся ця обстановка, повна ширшої любові до простого українського народу, до його культури, формувала внутрішній світ поетеси — її революційний демократизм, естетичні смаки, сердечність.

Автор повісті добре знає життя Волинського Полісся і Волинь, має люте карини чудової природи краю, і пейзаж органічно влітає в тканину твору. У повісті щедро використано скарби народної творчості — приказки, прислів'я, народні пісні і т. п. Все це збагачує і уявляє мову повісті, поживає оновить і має чимало пізнавальне значення для підліткового покоління.

Масмо сказати, що книга М. Олійника «Леся» — безсумнівно владна письменника і заслужено висунута на здобуття республіканської літературної премії. А ще — побажати автору такої ж (або ще кращої!) книги про дитинство І. Франка та інших видатних українських письменників.

Є. РЕГУШЕВСЬКИЙ,
викладач Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна.

П'ЯЦТВУ — ВІЙ!

ЯКИЙ ВІН —
КОЛІР СОРОМУ?

Як не прикро, але ми вимушені констатувати той факт, що п'яцтво ще має місце в нашому житті. І більшість хуліганських вчинків та інших злочинів чиняться, як правило, в нетверезому стані. Боротьба з п'яцтвом нині характеризується активною участю в ній широкої громадськості.

В цьому відношенні є чому почитись у новоукраїнців. Працівники районного відділу внутрішніх справ не обмежуються лише вилученням п'яниць із громадських місць. Вони разом з партійними, комсомольськими організаціями, працівниками народного суду і прокуратури, народними дружинниками проводять велику профілактичну роботу. Для цього використовують найрізноманітніші форми і методи — від індивідуальних бесід з любителями «зеленого змія» до виявлення самогонників, працівників торговельних установ, які порушують правила торгівлі спиртним.

Днями в районному Будинку культури відбувся тематичний вечір. Сюди прийшло понад 600 чоловік — здебільшого молоді. Тут же були присутні і «герої»-правопорушники. Їх посадили на умовній лаві підсудних обличчям до присутніх.

Прокурор району В. О. Толопко звернув увагу присутніх на причини та умови, які призводять до злочинів. Описав виступили — учасник Великої Вітчизняної війни, пенсіонер П. П. Тесля, робітник районного вузла зв'язку А. М. Стратонів та інші. Всі вони гнівно осуджували поведінку окремих громадян і конкретно тих, які зараз сиділи на «лаві підсудних».

Такі вечори, а їх в Новоукраїнці проводять часто, поповнюють юридичні знання мас, дають наочні уроки людям, схильним до правопорушень.

Особливо корисні подібні заходи для молодих людей, у яких ще формується характер, які тільки готуються стати на шлях самостійного життя.

І. ТКАЧЕНКО,
майор міліції, слідчий слідчого відділу УВС Кіровоградського облвиконкому.

ДОВІДКОВИЙ
ВІДДІЛ МК

Десятикласники Іванівської СШ та Ніна Кислиця з с. Комішевого Новоархангельського району хочуть бути стюардесами.

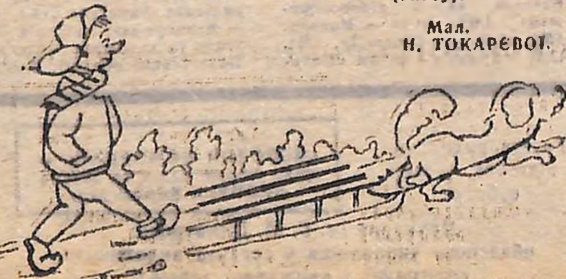

Білі
віконця,
де здають
посилки.

Без салі
(пнизу).

Мал.
Н. ТОКАРЕВОЙ.

«ЛЮБІТЬ КНИГУ — джерело знань», — сказав мудрий чоловік, і слово його стало родючим зерном. Йі справді полюбили і переконались, що це — дійсно джерело знань. Але й тут не обійшлося без теоретичних дискусій. Дехто так захопився друкованою продукцією, що по кілька років не повертав до бібліотеки державних книжок.

Артист обласної філармонії Микола Білий,

„МИ ЛЮДИ—
ІНТЕЛІГЕНТНІ...“

наприклад, з 1965 року користується випуском «Пісень радио и кино» та ще деякими збірниками. Його можна зрозуміти: дуже вже людина уподобала оті пісні. Напевне, репертуаром, рекомендованим на 1967 рік, і досі користуються Р. О. Ковалюва з міського відділу культури та Л. С. Телехова з Палацу культури імені Жовтня. Бо інакше, для чого ж їм тримати у саба бібліо-

тачні книжки вже п'ятій рік?

Та рекорд поки що стійко утримується за музикантом Л. Д. Коломійцем. Щоправда, не за часом. Бо частину книг Леонід Дмитрович тримає з 1967-го, а частину — всього-на-всього з 1968-го року. А от за кількістю — то це так, у його читачьому формулярі значиться дев'ять найменувань поруч з «відкритим» віконечком, де має бути запис «Книгу повер-

нено».

Трапляється, зустрі-

неш кого з них, зачита-

єш:

— Як там наші книжечки?

— Нівароку, — кажуть.

— То, можливо, час уже й повернути?

— Де там! — чуєш у відповідь. — Ми люди інтелігентні.

М. ВОРОНЦОВА,
зав. мистецькою бібліотекою обласного Будинку народної творчості.

М. ВОРОНЦОВА,
зав. мистецькою бібліотекою обласного Будинку народної творчості.

М. ВОРОНЦОВА,
зав. мистецькою бібліотекою обласного Будинку народної творчості.

За останні два роки борці класичного стилю, що згуртовані в спортивних секціях області, мали помітні успіхи. Наприклад, вихованці тренера спортклубу «Зірка» Миколи Романенка, виступаючи на килимних фінальних поєдинках югільної спартакіади республіки, в своїй підгрупі зайняли третє призове місце. Вони записали на рахунок збірної області 50 очок.

Як же починають провідні спортсмени області нинішній сезон, як готується зміна майстрів високого класу. Про це і розповідає голова обласної федерації з класичної боротьби заслужений тренер УРСР М. Романенко.

ХТО ВИЙДЕ НА КИЛИМ ЗАВТРА

П'ять разів на тиждень — тренування. І не тільки на борцівському килимі. Дбаємо про загальну фізичну підготовку — на бігових доріжках стадіону, на волейбольних і баскетбольних майданчиках, практикуємо кроси.

Згадую свого вихованця Олега Коршунова, який в 1964 році став чемпіоном країни, неодноразово перемігав на міжнародних турнірах, думаю про Леоніда Шаманського, який теж був в числі найсильніших авангардівців республіки, а нині вже аспірант Ленінградського університету, сам дбає про спортивну зміну. І те найкраще, чого досягли ці два майстри, намагаюся прищепити нинішнім своїм вихованцям.

МЕНЕ часто запитують:

— От ви працюєте з май-

страми, готуєте до змагань збірну області. А хто замінить вчорашніх чемпіонів?

Тут позиція одна — кожен тренер має готувати початківців. З їх шеренг — наш резерв.

Донині на обласних змаганнях виступали здебільшого борці класичного стилю з Кіровограда. Тепер географія значно розширилась. Випускники факультету фізичного виховання педінституту, кращі спортсмени області створили спортивні секції в Світловодську, Новоукраїнці, Олександрії, Гайвороні, Голованівську. Зростає майстерність вихованців тренерів Миколи Сушча, Володимира Трохименка, Миколи Бондара, Миколи Стефана. Подбали про розширення спортивних секцій з класичної боротьби в колективах

фізкультури ДСТ «Трудові резерви».

АЛЕ ПРОБЛЕМИ, що постали перед нами, зважають нам зробити ще ширший крок. Хотілося б, щоб ініціативу проявили товариші з «Колоса», працівники відділів народної освіти, створивши в ДЮСШ та в колективах фізкультури нові

секції, забезпечивши молодь інвентарем, закріпили за спортсменами приміщення.

Під час поєдинків юніорів ми зробили висновок, що вчорашній випускник інституту чи технікуму повинен повсякчас підвищувати свою майстерність як тренер. Отже, з тими, хто очолює секції з класичної боротьби, треба проводити семінари, провідні тренери області мають передати свій досвід менш досвідченим.

І найбільша прикраса — це спортивні зали, в яких тренуються спортсмени. Навіть збірна області, що базується в спортклубі «Зірка», виходить на килим, який простелений в тісному приміщенні. А про секції, що працюють в районах, вже й говорити нічого.

Прикрість, що до спортивних секцій записується мало

юнаків, йде від того, що ми погано пропагуємо цей вид спорту. Були, скажімо, масові змагання в Кіровограді. Але хто про них знав, крім борців? В місті оголошень про ці поєдинки ніхто не бачив. У колективах фізкультури на бечорах спортивної слави згадують Аржанова і Борзова, Бондарчука і чемпіонів футбольного турніру. А про Анатолія Рощіна, прославленого олімпійця, який продовжив своє спортивне багатоліття до 40 років і завоював найвищі нагороди, майже не згадують...

У ТРАВНІ — фінальні змагання з класичної боротьби, що ввійдуть до заліку ігор молоді республіки. Збірна весь час нарощує свою готовність. Але й ті, хто не візьме участі в цих змаганнях, хочуть теж піднятися на щабель вище. Ріст повинен бути і в руслі масовості і майстерності. Про це мають подбати працівники з обласного комітету, з обласних рад спортивних товариств. Нам потрібна хороша спортивна база, нам потрібні кваліфіковані кадри. А ми, ветерани, зробимо все можливе, що залежить від нас.

М. РОМАНЕНКО,

голова обласної федерації з класичної боротьби, заслужений тренер УРСР.

ФУТБОЛ

„ЗІРКА“ НА ПІВДНІ

Футболісти кіровоградської «Зірки» перебувають зараз у Ялті. Тут вони проводять другий етап тренувань перед наступним чемпіонатом країни серед команд другої ліги класу «А».

За час перебування на півдні тренери мають виявити рівень підготовки футболістів, визначити, в якій ланці доцільніше використати кожного з них, добитися взаєморозуміння між футболістами, злагодженості в діях між ланками.

Кіровоградці зробили перші спроби в контрольних зустрічах. У поєдинках з кадівським «Шахтарем» і миколаївським «Суднобудівником» рахунок не було відкрито. А із северодонецьким «Хіміком» суперники забили у ворота однією з двох м'ячів. За новими правилами гра має визначати переможця, отож командам довелося виконати по чотирьох 11-метрових ударів. У результаті «Зірка» зазнала поразки від кадівських футболістів (4:5). Два інших матчі вона виграла відповідно з рахунком 6:1 і 7:3.

Відбулися ще дві контрольні зустрічі, які закінчилися без 11-метрових ударів. В одній з них кіровоградці зіграли із новосіверською, але перемогли командою, яка представляє київський «Локомотив», і здобули перемогу з рахунком 3:1.

Л. ПАВЛОВ,

А що таке об'єктив,

Фото С. ФЕНЕНКА.

З НАШОГО КРАЮ

(Продовження)

Початок в газеті за 15 лютого).

І ось хлєпчик одну, а потім другу й третю знову ходить до церковно-архидієвської школи, а описує вступає до двокласної. Генерал Самсонов, який володів навколишніми землями, довідавшись, що син бідняка Юсевича так уперто вчиться, якось сказав Костиному батькові:

— На свою голову вчиш сина. Бачив я освічених. Від них-таки горе батькам. І ти його не мисли: син почне революцією займатися, його арештують, а ти будеш передачу носити. Звичайно, якщо буде що носити...

— Не хвилюйтесь, наше превосходительство, — відповів батько. — Я знаю, що мій син, тим більше, якщо він буде освіченою людиною, дурниці не зробить...

...Я слухав розповіді Костянтина Хомича, і ні веселі гомін на гаміральній московській Плюшисі, де жив Юсевич, ні часті телефонні дзвінки у кімнату господаря не могли відвернути думку про ті часи. Я уявляю ніхатого генерала, що так «турбувався» про долю Костики, бідного батька, який серцем вірив, що його діти будуть робити тільки добро, і Костики, який буквально «об'їздився» знаннями, намагався все знати, до всього докопатися.

П'ятнадцятилітнім юнаком Костики залишає рідне село і їде до Одеси. Працює на одному підприємстві, на другому, на третьому. Та скрізь капіталісти, повсюди однакові порядки: експлуатація, важка праця, злидні. Юнак за кілька років змінив чотири підприємства, шукаючи кращих умов. Та куди б не кидався, всюди зустрічався з «його престопабієм капіталом». Працював на корковій фабриці, потім — на консервному заводі, згодом — найнявся до мінця-фабриканта зварником металу. Професію міняв, але життя не змінювалось: завжди

жив надголодь і не бачив у цьому страшно-му калейдоскопі кінця-краю.

Чим важче було на серці, тим більше Костики думав. Думав про гнилий лад, про якому той, хто працює, нічого не має, а хто живе паразитом — жиром запинає, потопляє у розкоші. Б'ється думка Костики, юнак шукає відповіді на запитання, які його хвилюють, але на які йому ніхто ще не давав відповіді. Прагне зустрітись з людьми, які б

І. БРАТЧЕНКО.

РАЗОМ З КОТОВСЬКИМ

допомогли йому розібратись у цьому дикому сплетінні незрозумілих йому суспільних явищ. Вступає до так званої недільної школи. Жадібно слухає прогресивно настроєних викладачів, які сипають революційні дев'ятсот п'ятого року, схвально відзивалися про моряків, що поклали на броненосці «Потемкін».

Розповідав про все це Костянтин Хомич Юсевич, а мені здавалось, що він гортає сторінки книги великого життя. Я бачу, як він подрапанав руками консерву овочів, як важкі корзини з овочами, що їх доводилось носити в цех, ось-ось поспиривають з плечей слабкі, безм'язі руки. Я бачу, як юнак, знесиленний, тут же заливається спати, бо вже нема у нього змози дійти до дому. Непосильна праця, нужна коклади юнака в ліжку — захворів на сухоти. Щоправда, вдалося вилікуватися. А тут почав (Далі буде).

Лідії Сергієнко і Олександрі Немивайченку, Зінаїді Пісковій і Миколі Бондаренку, Тетяні Сорокіній і Михайлу Безуглому, Марії Горбуновій і Миколі Гаращенку, Ларисі Кирилової і Анатолію Ковалю, Вірі Іванченко і Віктору Чабанову, Лідії Бахмаровій і Аполі Саак'яну, Наталії Волковій і Євгенію Парфенову, Любі Великій і Василю Чижикову, Галині Гребенчук і Валентину Чорномору, Антоніні Кубишкіній і Анатолію Максимову, Вірі Марчук і Георгію Новиченку, Валентині Красилич і Леоніду Кернасу, які сьогодні реєструють свій шлюб в Кіровоградському бюро ЗАГС.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

НЕДІЛЯ, 18 ЛЮТОГО. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Ранкова гімнастика для дітей. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Для школярів. «Будильник». (М). 10.00 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. (М). 10.30 — «Музичний кіоск». (М). 11.00 — «Літературні зустрічі». (М). 11.45 — «Співає народна артистка СРСР М. Бієш». (Кишинів). 12.30 — «Людина і закон». (М). 13.00 — Концерт. (К). 14.35 — Для дітей. Мультифільм. (К). 14.45 — «Зустрічний план в літ». (М). 15.00 — Чемпіонат світу з хокею з м'ячем. Збірна СРСР — збірна Фінляндії. 2 тайм. (М). 15.45 — «Славська година». (М). 16.45 — Колірове телебачення. «Клуб кіноподорожей». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — «Пісня-73». (М). 18.45 — Художній фільм «Поль-

ський альбом». 2 серія. «Аніма». (М). 19.50 — Чемпіонат СРСР з хокею. «Хімік» (Воскресенськ) — «Спартак» (М). 2-й і 3-й періоди. (Воскресенськ). 21.15 — Програма «Час». (М). 21.45 — Кінополюс. (М). 23.15 — Спортивна програма. По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 13.00 — Колірове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 13.25 — Художній фільм. (М). 14.45 — Телевізійна «На гарячому». (3 цикли «Сліство леду» знову). (К). 16.20 — Телефільм «Зарічеські жінки». (К). 17.05 — Художній фільм «Обличчя». (М). 18.20 — Для дітей. Мультифільм «Царівна жабка». (К). 19.00 — «На меридаках України». (К). 19.30 — Концерт-віт майстрів мистецтва та художніх колективів Полтавської області. В перер-

ві — «На добраніч, діти!». (К). 22.30 — Вечірні новини. (К).

ПОНЕДІЛОК, 19 ЛЮТОГО. ПЕРША ПРОГРАМА. 16.25 — «Трибуна депутата». (Ужгород). 17.00 — «Скарби народу». (Львів). 17.30 — «Герої живуть у піснях». (К). 18.00 — Новини. (М). 19.10 — «Людина, Земля, Всесвіт». (М). 19.45 — «Запам'ятай пісню». (М). 19.00 — Міжнародна ланцюжка. (М). 19.30 — Колірове телебачення. Художній фільм «Біт». 1 серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Пісня, хлопці». (М). 22.50 — «Спортивний щоденник». (М). 23.20 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.05 — «Поєди в роки Великої Вітчизняної війни». (М). 16.35 — «Рік третій, віртуальний». (М). 17.15 — Для школярів. Концерт. (М). 17.45 — «Сім

дів бригади Галини Ареф'євої». (М). 18.00 — Телефільм. (К). 18.30 — «Від понеділка до понеділка». (К). 18.45 — Реклама, оголошення. (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — «Пісні молодих композиторів». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Вистава Харківського театру опери і балету ім. Лівсенка. (Харків). В перерві вечірні новини. (К).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

316050, ГСП., Кіровоград-50, вул. Луначарського, 30. Телефони відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Гайки, 2.

ПОГОДА

Сьогодні по території області і місту Кіровограду передбачається хмарна погода, невеликий дощ, в першій половині дня туман. Вітер південно-східний 5-8 м/с на секунду. Температура повітря по області 2-6, по місту 3-5 градусів тепла.

Редактор В. ПОГРІВНИЙ.